

Luca Anna

HISZTÉRIKUS HOLD

Nem hozott nyugtot az este,
és nem hoz a reggel fényt.
Sötét sebet hagy a szíven
a nálam erősebb isten.

Te nem vigyázol rám. Nem védsz,
nem óvsz, és nem vagy oltalom. Ha válladra rakom
az életem, kilépsz alóla.
A sötétség hajója
még sűrűbb feketeségbe tart.
Tudom a választ, amit keresek.
Ólmos, nehéz szurokeső esett.
Hisztérikus hold menekül fehéren
a szétszaggatott felhőrongyos égen.
Egy villám, s minden kénes lángba lobban.
Vacogva állok, törve, darabokban.

EPIFÁNIA

Fel-felfénylik egy-egy csík
megvilágosodó horizont
füstől fellobban
sercegve kormozva elég

HÁMOZOTT ALMA

Megszűnt az életem
nincs tovább várni
hámozott alma
asztalon fekszik
barnul